

[H. C. Toft.]

adgang til et seminarium, og at man så har bestået en prøve, som man ingen bevis har for.

De ting, jeg her har nævnt, vil vi anmode den højtærede landbrugsminister om at give svar på, ikke i dag, for det er rimeligt, at vi behandler dem under udvalgsarbejdet, og jeg tilsiger mit partis velvillige støtte til at gennemføre en lovgivning som denne.

Axel Sørensen: På så godt som alle uddannelsesområder er der i de sidste 10 år sket store fremskridt for at øge de grundlæggende kundskaber i såvel praktisk som i teknisk henseende i kontakt med de fremskridt, der sker, hvilket jo er af samfundsmæssig betydning. Derfor føles det ganske naturligt at blive stillet over for et lovforslag som det foreliggende, et lovforslag, der vedrører den praktiske og teoretiske uddannelse inden for skovfogeduddannelsen.

Lovforslagets fremkomst må bl. a. ses på baggrund af, at dansk skovbrug i 1963 fik sin egen fagskole til uddannelse af skovfogder, efter at interesserede kræfter havde arbejdet hermed i mere end 25 år. Derfor bør der i dag lyde en tak til de mennesker, der er gået positivt ind for at få skovbrugets fagskole rejst og for, at det er sket i Nødebo.

Uddannelsen af skovfogedelever eller skovteknikere, som betegnelsen i fremtiden skal være ifølge lovforslaget, har formet sig på den måde, at man har sendt de unge mennesker, der ønsker uddannelse inden for skovbruget, på et skovdistrikt det første år for at blive belært om de praktiske arbejdsforhold. Derefter har man givet dem 7 måneders ophold på Asmildkloster Landbrugsskole for en udbygning af de almindelige skolekundskaber med henblik på deres senere uddannelse, og på den baggrund har man holdt eksamen, hvorefter man har ladet de 30 bedste få lov til at fortsætte uddannelsen. Efter opholdet på landbrugsskolen fortsattes uddannelsen med 2 års praktisk arbejde på mindst 2 skovdistrikter, og endelig afsluttedes uddannelsen, i de senere år med 1 års teoretisk uddannelse på den nyopførte skovskole.

At det er det skoleråd, som nu leder arbejdet på skovskolen — et råd, der er sammensat af skovbrugets organisationer —

der sammen med skolens forstander har tilrettelagt den nye skoleplan, borger for, at der sker et stort fremskridt i uddannelsen til skovbrug og tilknyttede erhverv ved fremkomsten af den nye stab af skovteknikere.

Jeg forstår udmærket, at en del af de mennesker, der er gået denne vej, føler, at de — med den industrielle og fabriksmæssige udvikling inden for træbranchen som baggrund — har uddannet sig til at indtage ledende stillinger og derfor har fundet, at skovfogednavnet ikke faktisk og praktisk dækkede det, de gik ind til, mener, men at betegnelsen „skovtekniker“ udtrykte det lidt bedre.

Der kan være et og andet i lovforslaget, man kunne gøre bemærkninger til — også enkeltheder, som vedrører skoleplanen, som det er nævnt af tidligere ordførere — men det skal jeg afholde mig fra; det kan der jo blive lejlighed til i udvalget. Af principielle og saglige grunde vil det radikale venstre give tilslutning til lovforslagets gennemførelse her i tinget.

Vivike: Da vor ordfører i denne sag, det ærede medlem hr. Morten Lange, er forhindret i at være til stede, er det faldet i min lod at aflevere nogle bemærkninger om det foreliggende lovforslag, som vi synes er godt. Efter at vi har fået skovskolen, som har ansvaret for uddannelsen af skovfogder, er det vel rigtigt, at man får en lov af denne karakter.

Jeg har ikke den opfattelse, som det ærede medlem hr. Teichert har, at udtrykket „skovfoged“ kan have en ilde klang for mange mennesker. Det har det ikke for mig; jeg har aldrig været krybskytte — og det kan vel kun være krybskytter og brandetype, der synes, at der er noget odiøst ved dette udtryk. Men jeg er også ganske rolig, for jeg har forstået lovforslaget på den måde, at man ønsker udtrykket „skovtekniker“ anvendt for dem, der har bestået den pågældende eksamen, og en del af dem går jo over til andet end det at være skovfoged. Men for dem, der bliver skovfogder, vil jeg ligesom det ærede medlem hr. H. C. Toft meget stærkt ønske, at vi bibeholder det gamle udtryk og ikke får det erstattet af noget, der lyder mere teknisk.